

ZPRÁVODAJ

56. JIRÁSKOVA HRONOVA

CELOSTÁTNÍ PŘEHLÍDKA AMATÉRSKÝCH DIVADELNÍCH SOUBORŮ KONANÁ POD ZÁŠTITOU ČESKÉ MÍROVÉ RADY V RÁMCI FESTIVALU ZÁJMOVÉ UMĚLECKÉ ČINNOSTI 1986 NA POČEST XVII. SJEZDU KOMUNISTICKÉ STRANY ČESKOSLOVENSKA, 65. VÝROČÍ KOMUNISTICKÉ STRANY ČESKOSLOVENSKA A VOLEB DO ZASTUPITELSKÝCH ORGÁNŮ.

Dnes se naposled otevřou dveře Jiráskova divadla k poslednímu přehlídkovému představení a ke slavnostnímu zakončení 56. Jiráskova Hronova...

O ČEM SE HOVOŘÍ

Systém práce diskusních klubů z předchozího roku se osvědčil natolik, že skupina moderátorů v nezměněném složení řídila hodnotící rozpravy účastníků z jednotlivých krajů i po představeních 56. JH.

● V čem spočívá rozdíl práce ve vašem klubu mezi loňským a letošním ročníkem?

MARIE BOKOVÁ: „Po klubu A jsme letos v klubu C, a tak se seznamuji s novými zajímavými lidmi. V práci se — snad — pokoušíme navázat na to, co jsme se tu naučili za poslední dva roky.“

Dr. DARIA MRÁZOVÁ: „Možná je to předčasné, ale prozatím jediné a zásadně v předmětu

naší práce — t. j. v představeních, které jsme zhlédli. Skladba programu se mi zdá letos daleko méně inspirativnější.“

LUDEK RICHTER: „V převzetí klubu A namísto klubu C.“

● Zbývá tedy vlastně něco doporučit ke zlepšení práce diskusních klubů pro 57. JH?

MARIE BOKOVÁ: „Návrat některých režisérů z 2. patra školy, kde letos diskutují izolova-

(pokračování na str. 2)

DNEŠNÍ PROGRAM 56. JH

- 9.00 Pohovor se souborem
- 9.30 Diskusní kluby
- 9.30 Seminář klubu režisérů SČDO
- 13.00 Setkání Západočechů
- 13.00 Organizační štáb JH
- 16.30 DS Kolár DK AZNP Mladá Boleslav:
Euripides: Ifigenie v Aulidě
- 16.30 Vystoupení folklórního souboru Pastorkyňa
PV SSM Město nad Metují
- 17.45 Zasedání poroty
- 20.00 DS Kolár DK AZNP Mladá Boleslav:
Euripides: Ifigenie v Aulidě
- 21.00 Filmový večer: Dobrý voják Švejk II
- 21.30 Společenský večer
- 21.30 Slavnostní ukončení 56. Jiráskova Hronova
- 22.00 Patronátní večer

- klub JD
- ZŠ
- ZŠ
- ZŠ
- klub JD
- park MAJ
- malý sál JD
- JD
- park MAJ
- Slavie
- JD
- SOU

DS J. CHALUPKU ZK ROH MOSTÁŘEŇ BREZNO

J.G.Tajovský: Hriech

Za posledních 15 rokov došlo na Slovensku k renesancii inscenovania divadelných hier klasika slovenskej dramatickej spisby Jozefa Gregora Tajovského v profesionálnych i ochotníckych divadelných súboroch. Jedným z týchto kvalitatívne nových návratov k Tajovského dielu je i inscenácia DS Jána Chalupku pri ZK ROH Mostáreň Brezno Tajovského jednoaktovky Hriech, v ktorej jej režisér E. Majera v prvej časti použil motívy z ďalšej Tajovského jednoaktovky Matka a obe jednoaktovky funkčne prepojí tak, že naliehavosťou témy silne oslovujú dnešného diváka.

Inscentori vybojovali úspešný zápas v objavovaní nadčasových myšlienok obsiahnutých v Tajovského jednoaktovkách v celej šírke pohľadu a inscenačného výkladu. Boli sme svedkami tvorivého, invenčného uchopenia textového materiálu, ktorý bol v inscenačnom tvare dôsledne naplnený. Inscenácia bola realizovaná v tvare klasickej arény v ktorej bol vytvore-

ný jednotný hrací priestor v zmysle prepojenia dvoch jednoaktoviek.

Architektúra inscenácie bola vybudovaná ako isté oratórium do ktorého bol funkčne zabudovaný chór, ktorý sugestívne z hľadiska vstupoval do deja nielen ako kritický komentátor udalostí v aréne sa odohrávajúcich, ale i ako aktívny spolu- tvorca dramatickej atmosféry.

Chór predstavoval dedinskú societu a vystavoval hlavné postavy inscenácie verejnému súdu vo svojom kriticky vyostrenom tvrdom stanovisku, spíňal ďalej neobyčajne pôsobivú funkciu tlaku na tieto postavy pre ich konanie na scéne. Motív všadeprítomnej dediny tak kontrastne zdôraznil osobné drámy a súčasne aj ich etické aspekty. Inscenačný zámer plasticky naplnili herecké výkony v tejto inscenácii, ktoré boli disciplinované a presné. Herci divadelného súboru J. Chalupku z Brezna potvrdili dobrú povest, ktorá ich predchádzala i fakt, že tento divadelný kolektív disponuje ne-

(pokračovanie na str. 2)

PŘEDSTAVUJEME DS KOLÁR DK AZNP MLADÁ BOLESLAV

S vedoucím souboru a režisérem „hronovského“ představení Ifigenie Jindřichem Procházkou jsme se sešli těsně po přivítání na schodech JD. Nechtělo se mu příliš mluvit o představení, které je teprve čeká, bylo vidět že nejvíc mu leží na srdci konceptní práce se souborem. A protože každá současná koncepce vychází i z určitých tradic, zeptali jsme se tedy na minulost souboru?

„Amatérské divadlo v Mladé Boleslavi má dlouhou tradici. Poprvé se české divadlo hrálo u nás už před 143 lety.

Činnost divadelních nadšenců se časem rozrůstala až vznikl velmi početně silný a populární ochotnický soubor, který se mimo jiné podílel i na výstavbě kamenného divadla v Mladé Boleslavi. To bylo otevřeno v roce 1909 představením souboru Kolár, který uvedl Jiráskovu Lucernu. Dnes patří mlado-boleslavské divadlo k nejkrásnějším divadelním stánkům v ČSSR, zejména díky secesnímu

(pokračování na str. 2)

7/86

STRÍPKY ZE ZÁKULISÍ

INKOGNITO NA HRONOVĚ

Úderem šesté hodiny se ve středu večer zjevil na hronovském náměstí rytíř František Štěpánek (jinak též režisér a docent). Protože brnění nechal doma, usuzujeme, že zde byl inkognito.

DNES REPRÍZA

Ve čtvrtek došlo v odpolední pauze ve Dřevíči ke krutému souboji. V nelitostné mariášové řeži se střetli za mariášovou avantgardu I. R., za střední proud reprezentant našeho listu I. B. a za profesory prof. J. C. Utkání bylo dlouho na váhách, nakonec po tříhodinovém boji odešel I. R. s dvanáctikorunovou ztrátou, kterou oba vítězové posléze prohýřili ve Stovce. K odvetě má dojít dnes po obědě.

NEJEN PATRONÁT

Nad divadelním souborem Domu kultury ROH ZTS Martin převzal letos patronát národní podnik ZTS Stavostroj Nové Město nad Metují. Oba partnery však nespojovaly pouze tyto vazby, neboť novoměstský podnik má generální ředitelství Závodů těžkého strojárstva právě v Martině.

POHLED DO VÝLOH

Jistě si většina z nás všimla při svém hronovském pobytu upravenosti a hlavně nápaditosti výloh jednotlivých prodejen. Propagační komise organizačního štábu 56. JH tuto iniciativu pečlivě zhodnotila v rámci vyhlášené soutěže a rozhodla. V I. kategorii, kde šlo o úroveň zpracování dodaných materiálů a propagaci jednotlivých inscenací na náměstí, je pořadí 1. Obuv, 2. Papírnictví, 3. Potravin. Ve II. kategorii se posuzovalo skloubení propagace JH se zbožím příslušné organizace. Pořadí: 1. Prodejna Knihy, 2. Výlohy Textilního podniku Červený Kostelec, 3. Městská knihovna.

Z Poříčí je cesta dlouhá...

Veru dlouhá a plná napětí, keď nerovný povrch vozovky i chodníka v nočních hodinách sa stáva ešte neschodnejší, nien pre nedostatečné osvetlenie vedľajších ulíc, ale hlavne pri prerušovanom osvetlení a zhasínaní pouličných svietidiel, ktoré nás sprevádzalo po návšteve kina z Poříčí do Hronova.

Miestami bola taká tma, že nebolo vidieť na krok. Aby nám to hronovčania vynahrádili a ukázali, že nie sú až takí šetrní, tak vzápätí v stredu svietili aj za bieloého dňa.

Nedá mi ešte, aby som si nezaspomínal na dobu, keď som ako pracovník bývalej Krajskej poradne LUT sprevádzal diva-

Divadelnému souboru Kolár Domu kultury ROH AZNP Mladá Boleslav připadla role posledního vystupujícího souboru na letošní celostátní přehlídce amatérských divadelních souborů.

DS J. CHALUPKU ZK ROH MOSTÁŘEŇ BREZNO

J. G. Tajovský: Hriech

(dokončení ze str. 1)
obyčejně kvalitním hereckým materiálem, herci ako ukázala i inscenácia Hriechu sa suverénne pohybujú i v arénovom priestore. Hudobná zložka inscenácie bola atmosférovaná, v mnohom spĺňala i symbolickú funkciu [elektronická verzia organovej hudby asociujúca sošnosť rituálu inscenácie i v pozadí fungujúci vplyv cirkevnej morálky na dedinskú societu]. V inscenácii cítiť zreteľne i zmysluplnú a funkčnú farebnosť (biela farba z prvej jednoaktovky a čierna v druhej), ktorá i z vizuálneho vnemu je v súlade s režijným výkladom a divákovi nástojčivo zdeľuje tému ťažkého ľudského údely, ktorý sa vykupuje na úkor druhého, poznamenáva ho na celý ľudský život. Scéna bola funkčná a predurčila základné ladenie inscenácie, ktoré bolo potom vo všetkých zložkách divadelnej svtézy naplnené a pôsobivé.

Videli sme teda dramaturgicky priebojnú, divadelne sugestívnu, herecky naplnenú a v mnohom netradičnú inscenáciu Tajovského Hriechu, ktorá dokázala všestrannosť, modernosť a ideové hodnoty Tajovského jednoaktoviek presahujúce do dnešných čias. Inscenácia tvorivo nadviazala na brezniansku tradíciu v objavovaní starších textov slovenských autorov a rozvinula ju a obohatila o nové hodnoty. Tvar inscenácie niesol v sebe naliehavé humanistické poslanstvo a vysoký stupeň adresnosti. Súbor sa bezvýhradne oddal myšlienke drámy i svojskej poetike inscenácie. Toto úsilie nebolo márne a prinieslo i hronovským divákovi z radov ochotníkov veľa tvorivých podnetov pre ich ďalšiu ochotnícku prácu.

—red—

O čem se hovoří

(dokončení ze str. 1)
ně kupodivu ve stejném čase jako kluby v 1. patře.“

Dr. DARIA MRÁZOVÁ: „Vyplývá z první otázky: inspirativnější skladbu programu.“

LUDEK RICHTER: „Zvýšit inspirativnost programu JH.“

Zdá se, že letošní diskusní kluby nejsou oproti minulosti vůbec problémovou otázkou, pokud je ovšem v jejich vlastní činnosti o čem diskutovat. Ale to už je otázkou jiného druhu, která by se měla stát předmětem rozprav na zcela jiném místě.

—ekP—

POZDRAV Z MARTINA

Milí tvorcovia a obdivovatelia ochotníckeho divadla! Pri našame vám pozdrav z divadelného Martina, toho slovenského kultúrneho strediska v ktorom bolo a je divadlo živým ústrojenstvom. Predstavenie ochotníckeho divadla v lete 1839, ktoré hrali mladí štúrovskí študenti po prvý raz po slovensky, stalo sa zároveň zdrojom trvalej tradície, najmä po vzniku Matice slovenskej v roku 1863.

Tá sa od začiatku starala aj o divadelnú kultúru a jej členstvo sa pričínilo o založenie Slovenského spevokolu a jeho divadelného odboru, ktorý sa stal v podmienkach národného útlaku Slovákov strediskom divadelného diania a česko-slovenských stykov. Pravidelne uvádzal české hry a české opery i v češtine napr. Bloudkovu „V studni“. Predstavenia v Martine navštevovali i hostia z Čiech a slov. ochotníci sa chodili oboznamovať s vtedajším (pokračovanie na str. 3)

PŘEDSTAVUJEME DS KOLÁR DK A ZNP MLADÁ BOLESLAV

(dokončení ze str. 1)
interiéru, který připomíná Národní divadlo. Svá představení v něm hraje soubor Divadla Jaroslava Průchy z Kladna.“

● Tedy profesionálové? Jak se s nimi spolupracuje?

„Díky dobrým stykům s DJP nehrajeme svá představení v budově zřizovatele (DK ROH AZNP), ale právě v Městském divadle. Je to pro nás velice vzrušující, protože interiér a zákulisí divadla má svojí zvláštní a pro nás velice potřebnou atmosféru pro představení“.

● Ale vraťme se zpátky ke Kolárovi. Skončili jsme v roce 1909.

„Za dobu svého trvání prodělal Kolár celou řadu generačních výměn, zažil úspěchy, prodělal si mnohé prohry. Součas-

ný kádr souboru se vykrystalizoval zhruba před sedmi lety. Tvoříme jednotlivý kolektiv, děláme si všechno sami, nikdo se nevyhýbá žádné práci, která je zapotřebí, jeden pomáhá druhému. Když studujeme nějakou hru, snažíme se o poznání nejširších souvislostí, studujeme historické prameny a materiály. Při Ifigénii jsme pročítali i další překlady, probírali jsme se antickými legendami, v podstatě jsme chodili spát s encyklopedií antiky apod. Považujeme účast na JH za určitě vyvrcholení nastoupené cesty, po které bychom rádi pokračovali i nadále“.

Zbývá dodatek, že i my vám přejeme totéž. A samozřejmě, hodně úspěchů na té nastoupné cestě.

—ib—

JOZEF ADAMEC, TOPOLEČANY

POZDRAV Z MARTINA

(dokončení ze str. 2)
moderným divadelným průde-
ním do Prahy. Českí ochotníci
pomohli dokonca Slovenskému
spevokolu významným darom
- oponou pre ich javisko v Ná-
rodnom dome, keď predtým na-
opak sa Martin aktívne zúčast-
nil pri organizovaní zbierok pre
Národné divadlo, ba akosi sa
zabúda na drobný, ale význam-
ný fakt, že českí usporiadatelia
zbierky pre ND sa obrátili na
činiteľov Matice slovenskej o
podelenie sa so skúsenosťami
ako organizovala grajciarové
zbierky na svoju budovu. Návš-
tevy dnešného divadelného sú-
boru z Martina v Hronove (cel-
kom už šesťkrát) zostávajú v
našej pamäti a opačne pravidel-
ne vítame zástupcov súčasnej
českej ochotníckej tvorby na
Scénickej žatve v Martine. Kaž-
dé stretnutie je pre nás príle-
žitnosťou nielen pre vzájomné
osobné poznávanie a výmeny
skúseností, ale aj získavanie no-
vých tvorivých podnetov.

Ďakujeme vám za pozvanie
na tohtoročný 56. Jiráskov Hro-
nov, ktorý chceme srdečne po-
zdraviť týmto príspevkom. Pre-
to sme prišli vystaviť sa kritick-
kým hodnoteniam ako to pri-
rodzene do našej práce patrí.
Martin je aj sídlom Ústredného
výboru Zväzu divadelných
ochotníkov na Slovensku, kto-
rého predstaviteľa sa tu v Hro-
nove stretli s predstaviteľmi
SČDO ako aj so slovenskými
ochotníkmi.

STANISLAV CHREN
tajomník ÚV ZDOS

amatérské divadlo po XVII. sjezdu KSČ

„XVII. sjezd Komunistickej strany Československa označil
a zhodnotil zájomov umleckou činnosť ako dôležitou, po-
trebnou a dobrovoľnou činnosť a faktor napomáhajúci rozvíjať
socialistický spôsob života.

I keď práce dobrovoľných kultúrnych pracovníkov ZUČ bola
na XVII. sjezdu KSČ a na IV. národnej konferencii o ZUČ po-
ziťovne hodnotená, je treba vidieť existujúce rozdiely v práci dobro-
voľných i profesionálnych pracovníkov ZUČ v krajinách, okresoch
i miestach.

Domnívam sa, že je predovšetkým treba zodpovednejšie a kvalitnejšie
hľadať a sáhnúť i v tom nevelikom výbere po dobre a angažova-
né hre. Stejnou mierou by sa pozornosť mala zamieriť na kvalitnú
úroveň a tvárčivú prácu režijní i hereckou v každom ochotníckom
souboru. Nemôžeme byť spokojní s úrovňou predstavení len ne-
kolika špičkových souborů v kraji.

Ještě zďaleka nemajú všetky amatérské soubory priaznivé pod-
a podporu pro svou práci. Jestliže lze považovat ochotnické di-
vadlo za neúčinnější prostředek estetické výchovy, pak je ne-
zbytné poskytovat souborům pomoc a podporu nejen zřizovatelé,
ale i národních výborů, společenstevních organizací i pomoc po-
učených pracovníků profesionálních a dobrovoľných. V tomto
směru potřebují nejvíce pomoc mnohé vesnické kolektivy, kde
často vše zřizuje a obstarává organizátor, ale chybí poučený
režisér či vedoucí souboru. Stejně zaměření i pozornost si v bu-
doucnu zaslouží mládežnické kolektivy, věnující se amatérskému
divadlu. Věřím, že poskytnutá pomoc těmto kolektivům se
zúročena vrátí v podobě dobré kulturní činnosti souborů i jed-
notlivců.“

LÁDA LHOTA

Hru „Ifigenie v Aulidě“ si mladoboleslavský soubor Kolár ne-
vybíral náhodou, neboť jeho repertoár se opírá především o kla-
siku, která je aktuální a zajímavá i pro dnešního diváka.

NOVÁ TVÁŘ: LIBUŠE BERANOVÁ

Krajská metodička pro divadelní obory severomoravského
Krajského kulturního střediska je poprvé letos na Hronově v
rozsahu celého trvání 56. JH, kdežto v minulém roce se tak tro-
chu skrývala, neboť teprve začínala svou metodickou práci a
snažila se spíše do věci nahlédnout.

● Jaký je váš vztah k divadlu,
zejména amatérskému?

„Rodiče byli vášniví ochotní-
ci a přestože o mně prohlásili,
že nikdy nebudu komediantkou
a dali mě studovat na paní u-
čitelku, vrátila jsem se k di-
vadlu hned, jak to bylo možné.
A možné je to tehdy, je-li v
místě působení soubor. Vydrže-
lo mi to už řadu let, během
kterých jsem navštěvovala i
dvouleté studium loutkářství
na DAMU. Vztah k divadlu

mám dost intenzivní, protože
kvůli němu dojíždím každý den
50 km tam a zpět.“

● Poslední léta jsme viděli na
JH spíš velmi rozpačité výsled-
ky severomoravské reprezenta-
ce: jak se míváte vyrovnat s
tímhle nepříliš příjemným dě-
dictvím?

Vím o tom a lámu si s tím
hlavu kudy chodím. Něco jsem
už začala. Změnila se organi-
zace přehlídek, uspořádali jsme
ji o víkendech, aby se soubory
mohly vzájemně setkávat a
konfrontovat své výsledky, za-
řadili jsme vzdělávací seminá-
ře, zveme na přehlídku hosty
s inspirativními představeními,
spojili jsme městské a vesnic-
ké soubory v přehlídce, dali
jsme příležitost všem okresům
být u toho, (před tím porota
na okresy jen sama zajížděla),
a v současné době se snažím
zorganizovat vhodný lektorský
sbor pro semináře. Řeším pro-
blém návrhu složení krajského
poradního sboru, který by měl
být největší oporou v mé práci.
(pokračování na str. 4)

ANKETA

Kukátko nebo aréna?

Dve varianty divadelného
priestoru. Prirovnávanie na jed-
nej strane ku konvencii, na
druhej k experimentu, s kto-
rým sa často stretávam v súbo-
roch doma v okrese. Som pre-
svedčený, že tieto prirovnania
sú samoúčelné.

Tvorivé vyjadrenie v zmysle
novátorstva a nie novotárstva.
Nachádzanie nového tvaru pre
nový obsah na základe súčas-
ných estetických nárokov, by
malo byť určujúce pri tvorbe
predstavenia pripravovanom v
jednom aj v druhom priestore.
Pritom varianta arénového
priestoru je stará ako divadel-
né umenie samo, takže v pod-
state niž nového, skôr napätie
medzi známymi, zabehanými po-
stupmi a v určitej forme diva-
delným pokrokom nesúcim iné
možnosti komunikácie a vytvá-
rania divadelnej poetiky.

Musím však priznať, že v na-
ších okresných pomeroch ani
jeden z pokročilejších súborov
sa doteraz nerozhodol hrať v
aréne. Majú na to vplyv v nie-
ktorých prípadoch technické
podmienky, ale čo je podstat-
né, málo tvorivých skúseností.
O tom, že aréna dáva väčšie
možnosti pre tvorivé vyjadro-
vanie presvedčajú nás kolektí-
vy MJF a inscenovanej poézie,
ktoré však z hľadiska vzájom-
nej konfrontácie a popularizá-
cie len veľmi pomaly ovplyv-
ňujú divadelníkov kamenného
divadla, čo v každom prípade
je na škodu divadelného živo-
ta u nás v okrese.

JAROSLAV JASÍK
OOS ZVOLEN

Končí 56. JH, končí také naše
anketa na téma Kukátko alebo
aréna. Jak jste správně pocho-
pili, nešlo nám o striktní roz-
dělení divadelního prostoru na
dva nejčastější typy, ale spíše
o diskusi o možnostech různého
přístupu k prostorovému řeše-
ní té které inscenace. Je pro
nás potěšitelné, že ankety se
vedle „řadových“ divadelních
amatérů zúčastnili i vážené
(pokračování na str. 4)

Tradície sa opakujú

O Jiráskovom Hronove som sa
vo svojej mladosti dozvedel od
svojich predchodcov, ochotníč-
kych divadelníkov z Veľkých
Uheriec akými boli Július Múth,
Irena Polerecká, Andrej Kocúr
a iní, ktorí boli viacnásobnými
účastníkmi Jiráskovho Hronova.
Moje prvé dojmy pri mojej te-
rajšej prvej návšteve v Hrono-
ve sú plné údivu z priateľskej
atmosféry, ktorá tu vládne,
všetko to na mňa veľmi priaz-
nivo pôsobí. Organizátorom sa
darí uspokojovať všetky potre-
by návštevníkov festivalu vrá-
tane obchodov a reštauračných
zariadení, ktoré sú otvorené do
neskorých nočných hodín.

Ani sa nedivím, že tí, ktorí
už boli v Hronove sa sem radi
vracajú, do tohto útulného mes-
tečka, ktoré si tento festival
právom zaslúži. Organizátori
sa snažia spestriť aj naše voľné
chvilu (napr. koncertami dy-
chových hudieb) a tak verím,
že sa aj ja do Hronova nabu-
dúce vrátim.

VOJTECH GUBKA,
VEĽKÉ UHERCE

Záhada zvaná ● KROBOT ●

Docentu Laurinovi se podařilo objevit v pamětech A. Jirásky příslušnou pasáž o Krobotech, která vše vysvětluje.

„Do Náchodska přitáhl v první dny prosince 1850 prapor benátských hraničářů. Byli to většinou pravoslavní Srbové, ale u nás jim říkali „Kroboti“. Strašné věci se povídali o „Krobotech“. Leckdes opravdu věřili, že jsou to lidojeři. Kroboti! Lidojeři! Lidé před nimi utíkali do lesů, zvláště mladé ženy a děvčata...“

Je zajímavé, že se někde tento vztah ke Krobotům udržel dodnes. Jeden jihočeský badatel tvrdí, že v Želči na Tábořsku je místní opilec, který častuje své strážlivé spoluobčany nevybíravými slovy, zakončenými výzvou „jděte (někam), vy Kroboti!“ Ale vraťme se k Jiráskovi.

„Záhy však lidé shledali, že nebylo lepších vojáků. Kroboti chovali malé děti, kolébali je, v domácnosti pomáhali i v stodolách mlátli. Co fasovali, „to si vezme“ říkali, „my budeme jíst zároveň“...“

Kroboti byli také Mistru Jiráskovi vděční za jeho hřejivá slova. Z veřejné sbírky (tzv. veřejná sbírka Krobotů r. 1928) postavili spisovatel v Mlázovicích pomník.

P. S.
Právě se dovídáme, že prof. Císar byl viděn s jakýmsi tlustopisem v podpaží. Prý jde o dramatický text, který zde kdysi Kroboti hráli. Hodlá jej uvést na 57. JH, snad v režii Miroslava Krobota.

KDO JE KDO V ANTICKÉ MYTOLOGII

Ífigénie - dcera Agamemnónova a Klytimestry. Protože Agamemnón poranil na lovu laň Artemidě, zdržovala rozhněvaná bohyně řecké loďstvo, jež mělo vyplout proti Tróji v přípravu Aulidě. Podle věštby Kalchantovy mohla být Artemis usmířena jen obětováním Ífigénie. Agamemnón k oběti svolil, ale Artemis dívku unesla a na oltář položila místo ní laň. Ífigénii pak učinila svou kněžnou ve skytské Tauridě. Odtud ji po mnoha letech přivedl zpět do vlasti Orestés.

Agamemnón - syn Átreův, bratr Meneláův, král v Mykénách, vrchní velitel Řeků v trójské válce.

Klytimestra - dcera spartského krále Tandarea a Lédy, sestra Dioskúrů a Heleny, manželka Agamemnóna, matka Oresta, Elektry, Ífigénie a Chrysothemidy.

Jak ten čas proklátě letí! Před pár dny se všichni vyznavači ochotnického divadla srdečně v Hronově vítali a teď je před nimi závěr letošní přehlídky. Na rok osiří i prostranství před Jiráskovým divadlem...

MLADÝMA OČIMA THÁLIE

Včera odpoledne zhlédl KMD dvě představení - „Hriech“ DS J. Chalupky a „Hráči“ DZ ZK ROH Partizánské, které spolu s představením „Struktura hmoty“ SI Ústředního souboru pantomimy neslyšících Brno považujeme za nejvíce inspirativní z celého 56. Jiráskova Hronova.

První představení vzbudilo mezi účastníky KMD rozporuplné názory, a to jak ve vztahu k tématu hry, tak i inscenačnímu provedení. Většina podpořila tvrzení nadčasovosti a aktuálnosti zpracovávaného problému. Menšina se hájila tím, že vzhledem ke svému věku nemůže dané téma považovat za sobě vlastní; jiné argumentace by se daly shrnout do tvrzení, že mezi první a druhým příběhem nebyla logická spojka. I inscenační provedení bylo předmětem bouřlivé disku-

se. Je pochopitelné, že ženy, vzhledem ke své hlubší citovosti, celé představení prožívaly daleko intenzivněji než spíše racionálně založení muži. Obě strany se shodly na výrazných hereckých výkonech žen a opodstatnění použití arény, která umožnila bezprostřednější kontakt herce s divákem.

Zatímco na první představení byly názory, jak již bylo zmíněno, značně rozdílné, na druhé panovala až vzácná shoda. Dokonalá práce se zvoleným tématem, odpovídající a zajímavé a pro diváka vzrušující využití světla, hudby, pohybu, gest, používání zkratk a symbolů, které sloužily k zvýraznění dynamiky představení, závěrečná pointa - to vše způsobil zcela neobvyklý a strhující divadelní zážitek.

Závěrem bychom chtěli říci, že všechna festivalová představení pro nás byla přínosem ať v kladném nebo záporném slova smyslu. Jak jsme již v úvodu předeslali, za skutečně inspirativní a pro nás zajímavé inscenace považujeme „Strukturu hmoty“, „Hráče“ a „Hriech“.

—KIV—

ANKETA

Kukátko nebo aréna?

(dokončení ze str. 3)

profesionální osoby, jejichž hlas (a jeho ohlas) byl pro naši anketu neobyčejně cenný.

V podstatě se účastníci ankety shodli na jednom závěru - použití toho či onoho divadelního prostoru je závislé jednak na provozních podmínkách, (ale i v tomto případě by se režisér či výtvarník měli snažit udělat z nouze cnost, tzn. nutnou a opodstatněnou součást struktury jevištního tvaru), a jednak - v ideálních podmínkách - na základním režijně inscenačním zámeru. Veškeré další eventualy, přicházející v úvahu jako je např. spekulativnost a pod., všichni diskutující shodně odmítli. A to je dobře, protože vnějšková povrchovost a pekuniární módnost na amatérské jevišti vskutku nepatří.

A ještě na jednom se diskutující shodli - že není třeba dělit inscenátory na dva protichůdné (a vzájemně se napadající) tábory, ale že je vždy a za každých okolností nutné mít na zřeteli především kvalitu divadelního představení. Ať v kukátku či na aréně.

—ib—

Nová tvář: Libuše Beranová

(dokončení ze str. 3)

● Cítíte nějaké překážky pro cíle vedoucí ke zlepšení?

Ne. Snad bych jen potřebovala mít větší možnosti kontaktu s divadelním děním v ostatních krajích, ať už na významných přehlídkách, tak i na ústředních seminářích, které jsou pro jiné krajské metodiky samozřejmostí. Shodli jsme se s kolegy, že největší školou je vzájemná konfrontace a severomoravské amatérské divadelnictví žilo dosud v jakési nízkém nenaprogramované izolaci.

—ekP—

REDAKCE DĚKUJE

Tradičně na tomto místě v posledním čísle Zpravodaje děkujeme „technické četi“ hronovské tiskárny za to, že náš Zpravodaj mohl zase vycházet.

Náš společný dík patří strojovým sazečům Jiřímu Špreňarovi a Jaroslavu Martinovi, metěrům Ivaně Němečkové, Marku Zhibovi, Martině Hájkové, tiskařům Jaroslavu Balašovi, Pavlu Nyklíkovi, Milanu Buchovi, mistrům Daliboru Hartmanovi, Antonínu Brátovi a vedoucímu tiskárny Josefu Novotnému, t. č. na dovolené.

A jak se rozloučit? Určitě přáním, abychom i v budoucnu si navzájem co nejméně ztrpčovali týdenní soužití v Hronově a Zpravodaj JH vycházel co nejdříve.

Vedoucí redaktor Zpravodaje PhDr. Václav Tichý, redaktori Ivan Bednář, Zdeněk Pošíval a Milan Žarnovický.